Warszawa, 27 listopada 2026 r.

Szanowna Pani Beato,
Szanowni Państwo Profesorowie,
Szanowni Państwo,
Drodzy Koleżanki i Koledzy,

z dużą satysfakcją witam Państwa w Wojskowym Instytucie Medycznym – Państwowym Instytucie Badawczym na jubileuszowej, dziesiątej konferencji naukowej imienia generała Wojciecha Lubińskiego. Po ponad siedmiu latach przerwy powracamy do przedsięwzięcia, które zajmuje szczególne miejsce w historii naukowej naszego Instytutu.

Dzisiejsze spotkanie ma dla nas znaczenie nie tylko naukowe. Jest wyrazem pamięci o człowieku, który współtworzył dorobek Wojskowego Instytutu Medycznego – naszym koledze, lekarzu, naukowcu i oficerze Wojska Polskiego.

Jednym z obszarów zainteresowań naukowych Wojciecha Lubińskiego był wpływ środowiska na zdrowie człowieka. Prowadzone przez niego badania nad czynnością układu oddechowego oraz konsekwencjami ekspozycji na zanieczyszczenia powietrza łączyły medycynę kliniczną, epidemiologię i nauki techniczne.

Najlepszą formą pamięci o naukowcu jest kontynuacja jego pracy rozwijanie idei, którym poświęcił swoje życie zawodowe, i nadawanie im praktycznego znaczenia.

Taką właśnie funkcję od kilkunastu lat pełni nasza konferencja.

Patrząc z perspektywy dziesięciu edycji, dostrzegamy niezwykle interesującą ewolucję podejmowanej problematyki. Początkowo koncentrowaliśmy się przede wszystkim na zależnościach pomiędzy zanieczyszczeniem środowiska a chorobami płuc i układu krążenia.
Z czasem przedmiotem zainteresowania stały się zdrowie dzieci, konsekwencje ekspozycji zawodowej, długość życia, zdrowie reprodukcyjne oraz przebieg chorób przewlekłych.

Rozwojowi konferencji towarzyszył konkurs na najlepsze prace naukowe, który wspierał aktywność badawczą i sprzyjał integracji środowisk reprezentujących różne dyscypliny.

W 2014 roku rozmawialiśmy o zależnościach pomiędzy zanieczyszczeniem środowiska a chorobami płuc i układu krążenia. W 2017 roku analizowaliśmy następstwa ekspozycji na pyły zawieszone, ozon i aerozole biologiczne. Rok później przedmiotem dyskusji były między innymi zależności pomiędzy jakością powietrza a długością życia mieszkańców Polski. W 2019 roku, podczas ostatniej przed przerwą edycji konferencji, podejmowaliśmy już problematykę zdrowia reprodukcyjnego, zaostrzeń astmy oskrzelowej oraz świadomości zdrowotnej pacjentów.
Dzisiaj rozmawiamy o wielonarządowych następstwach ekspozycji na zanieczyszczenia, nierównościach społecznych, regulacjach prawnych, kosztach ponoszonych przez system

ochrony zdrowia, a także środowiskowych konsekwencjach współczesnych konfliktów zbrojnych.

Historia naszej konferencji jest zatem w pewnym sensie historią dojrzewania współczesnej medycyny do rozumienia zdrowia człowieka jako rezultatu nie tylko uwarunkowań biologicznych i indywidualnych zachowań, ale również jakości środowiska, w którym człowiek żyje.

Jako lekarze dysponujemy coraz doskonalszymi narzędziami diagnostycznymi, nowoczesnymi technologiami medycznymi i skutecznymi metodami leczenia. Nie możemy jednak tracić z pola widzenia faktu, że znaczna część pracy wykonywanej w szpitalach polega na usuwaniu następstw zdarzeń i procesów, którym można było zapobiec poza murami tych instytucji.

Szczególnego znaczenia nabiera również problematyka zagrożeń środowiskowych związanych z konfliktami zbrojnymi. Doświadczenia wojny w Ukrainie przypominają, że zdrowotne następstwa działań militarnych nie ograniczają się do bezpośrednich ofiar walk. Zniszczenia infrastruktury przemysłowej i energetycznej, skażenie środowiska oraz długotrwała ekspozycja ludności i żołnierzy na substancje toksyczne mogą obciążać zdrowie całych populacji jeszcze długo po zakończeniu działań wojennych.

Dla Wojskowego Instytutu Medycznego jest to ważny obszar odpowiedzialności naukowej, klinicznej i eksperckiej.

Szanowni Państwo,

Jubileusz dziesiątej edycji konferencji jest dobrą okazją, aby podziękować wszystkim, którzy na przestrzeni lat tworzyli jej dorobek. Wyrazy wdzięczności kieruję do Politechniki Warszawskiej, Polskiego Towarzystwa Chorób Płuc, Polskiej Federacji Stowarzyszeń Chorych na Astmę, Alergię i POChP, przedstawicieli środowiska naukowego, administracji publicznej oraz organizacji społecznych.

Szczególnie dziękuję członkom Komitetu Naukowego i Organizacyjnego za podjęcie inicjatywy wznowienia konferencji oraz za konsekwencję w budowaniu współpracy pomiędzy medycyną, naukami technicznymi i zdrowiem publicznym.

Pani Beacie Lubińskiej pragnę przekazać wyrazy naszej niezmiennej pamięci o Wojciechu – człowieku, którego dorobek pozostaje częścią historii i tożsamości naukowej naszego Instytutu.

„Dum spiro, spero” – dopóki oddycham, mam nadzieję.

Życzę Państwu wartościowych obrad, inspirujących dyskusji, a przede wszystkim wniosków, które znajdą zastosowanie w praktyce klinicznej i decyzjach dotyczących zdrowia publicznego.

Dziesiątą Konferencję Naukową imienia generała Wojciecha Lubińskiego „Dum Spiro Spero” uważam za otwartą.

gen. broni prof. dr hab. n. med. Grzegorz Gielerak
Dyrektor
Wojskowego Instytutu Medycznego – Państwowego Instytutu Badawczego